

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

מסורת הש"ס

(א) כִּי מֵי יוֹם הַזֶּה (לְקַח מֵהָאֵשׁ)
 קְדוֹשִׁין עָלֶיךָ (וְשֶׁסֶתֶם לִפְנֵי הָאֵל)
 לְקַח מֵהָאֵשׁ כִּי מֵי יוֹם הַזֶּה
 תִּסְתַּחֲפֹת לְפָנֶיךָ מִכָּל מִעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 (ב) כִּי בִּבְרֵאשִׁית תִּסְתַּחֲפֹת לְפָנֶיךָ
 שֶׁמֶן זָבַח: וְחַט: כֹּרֶס יִג: קְדוֹשִׁין
 (ג) עַל כִּי קֹדֶשׁ לְעֹמֶד לֹא אֵשׁ
 יִקַּח מִן הָאֵשׁ לְעֹמֶד לֹא אֵשׁ
 (ד) כִּי לֹא שֹׂאֵף אִתּוֹ וְיִבְנוּ
 שֹׂאֵף לֹא הַמִּזְבֵּחַ כִּי שֶׁהָאֵשׁ
 וְהַקְדָּשִׁים קִיֵּם לְעֹמֶד לֹא שֹׂאֵף
 (ה) כִּי לֹא מֵהָאֵשׁ לְעֹמֶד לֹא אֵשׁ
 יִקַּח מֵהָאֵשׁ: שֶׁהָאֵשׁ שֶׁהָאֵשׁ
 לֵה דִּי: (ו) כִּי לֹא מֵהָאֵשׁ לֵה דִּי
 (ז) כִּי מֵהָאֵשׁ לֵה דִּי וְנִכְלָתָהּ
 טוֹרֵם שֶׁהָאֵשׁ וְנִכְלָתָהּ הַמִּזְבֵּחַ
 טוֹמֵאֵם לֹא מִקֹּדֶשׁ שֶׁהָאֵשׁ יִעֲשֶׂי
 כִּי שֶׁהָאֵשׁ דְּעֻקְלִין: (ח) כִּי לֹא שֶׁהָאֵשׁ
 שֶׁמֶן מִזְבֵּחַ:

תורה אור השלם

1. וכי תגשון עור לזבח אין
רע וכי תגישו פסח וחלה אין
רע הקריבחו נא לפחתך
הירצך או הישא פניך אמר יי
צבאות:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה למזבח וכו' ציחד
רק עומד שרינהו: (ב) ד"ה
והשתא גמי כחשי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רבלע ובר' אלף
לפי שכבר נתחללה
התרומה. עיין מכוזת דף לא
ע"א חוס' ד"ה ומתחייב ויומא
דף עא חוס' ד"ה דמן: בא"ד
וטבעת רלא חשיב עיבול
תמוז לי דמאי קושיא ר"ה
כמו צלע צפיה רלא צלע
סומאה כיון דהיא תחלה כלי:

מוסף רש"י

[illegible]

יש לך אונאה. אם מכין שדאי. וקמה ענתו וזו חזר. ורמיה ענתו וזו חזר. יהיה מירב חזקת ק' ורע"ק פ' שנהקת חזקת א' אפילו ביטל לכו אבז ארעא חזר, דנכי לאשעיק קרקעות מיעת חזקתא, מדון חזק סעוט לא מיעת חזקתא, סא חזר א' וזכר לערעמא, דכי לא (ק' וס' וס' וס') דכי דבר שבמדה. דכין דקדיש דא

מחל (דקדק) (ד)

נמיה, אפילו פחות מדי חזקתא חזקתא פחות מדי חזקתא, דוי מחלה פחות הנמיה מחזקתא, סא חזר משהו עשית נמיה וזו וסעט מ' חזקתא, אלא משהו עשית מדי חזקתא וזו מחלה נמיה לא תמיון כר' וזכר אלא לפחות מחלה, וזכר

מקח טעותו היו לחזור שניהם להלכה
וקנה ומחזיר אונאה אבל בפחות מ
לדומה דלמיס דטעו היו כדין
חמש והוא אומר ורעמי חמש ורעמי
טומאה עוד (בבא ורעמי כ.ב.). כי
תיקון אחר הוא גמר מלאכתו וממ
מקבל טומאה, ושלמלי עידיד להר
משקבלה אלא בשירי מעשה.
שירדו במחשבה זו, אלא בשטרי
ואע"פ

ראיה מכאן להתיר

לחטין התלוין בהם צבורים: למוצה קאמריין. לשאל יאכל מוצה קודם להם חטין חדשים ^א והא כלל ליה מוצה עומר מפרי דהא שם ^ב דמך שם יניחו דצחאל שם גדלו ציחד ^ג ועומר שרינו לאכילת אדם ^ד ושמי הלחם שרינו להביא צבורים

מפירות האילן ו' **הנה שרין**. שהיו
קודם להם או חנטה שרין. חנטה היו
פירי יומת מהנהל' **השפא**. לגבי
הנהל' שרין עומר ושמי הלחם
ההפשה תבואה הנשרפת **קודם**
לעומר אף על פי שלא גדלה כלום
וכדכדכתי' מתני' הנה וחנטה דפירי
מזביחין **אלה הנה וחנטה דעלה**
מי הוי. הנה דעלה בפירות האילן
ההפשה לתבואה או לא **דחצדיניהו**
והשריניהו קודם לעומר. דלה שריניהו
עומר דלחשקד ולא השרישו שעת
עומר זה **מחו לנקוט**. לנקוט מהן
קודם השרשתן כמאן דשריני כדא
דמיא ושריניהו עומר. דהא דלמאן
ואם לאו אסורין עד שיבא עומר הבא
בגידוליהן מיירי או דלמא תכליניהו
גבא ארעא לו קיטל להו כגידולין
דמו: **יש להן אונאה כו'**. דקיימא לן
בבבא מניעא דפ' הובא (דף טו.) אין
אונאה לקרקעא: **שדאי כה שיפא**.
והי' בקרקעא: **אז שט כו' ואסו**
הסדי דלג **שדאי כה כה חמשה**.

אלא חמשה ^א והאמנ
 ושבו משקל ושבו מנין א
 חוזר אל דאמר ליה
 ואתו סהדי ואמרי דל
 יש להן אונאה דכמא
 ויש להן אונאה או
 ארעא הנשבעין עליה
 כדשרייא כבדא דא
 ונשבעין עליה או

ארעא ובמקרקעי דמו
 בעי רמי בר חמא חמ
 שבגללי בהמה מהו
 טומאת אוכלין תניא
 ושעורין שבגללי
 לאכילה אין מטמא
 לאכילה מטמא טומא
 פשיטא דלא יהקריב
 או הישא פנד לא
 וקא בעי לאיתויי מנא
 דמאיסותא הוא ו
 למאיסותיהו או דלמא
 והשתא נמי ^א כחשיב
 חמא ^ב פיל שבלע
 דרך בית הרעי
 למבטל טומאתה
^א ויורדי לידו טומאתה
 ממומאיהו אלא רישוי

וְדָבַלַע הוֹצִיָן וְעַבְדֵינְהוּ כְּפִיפָה מִצְרִית מִי הָאֵל

ומתמיתין לדכורות כרבי יהודה בן בריה דאמר התם בעופות ו
 ואל"ף הו"א דהיפוסיל מחורם אכול לענין טומאת אכולין מ"מ לענין
 נבבול מקום (ועיקר פ"ז מ"א) שזכר משפטי א"ף לענין איסורא לק
 בן המאס גדולה מזו שמשם התכלה שם ואכולו וד"מ והאמרין
 להראשון משלם קרן וחומש והשני אינו משלם אלא דמי עשין לראש
 והיה עיכול אלא לפי * שזכר בתחלתו ההרומה ו' כדאשכחן צ"ק ד
 חושש ומפרש התם טעמא משום דמחוללת ככר * וטעמא דלא חשיב
 לעלף חשיב התם עיכול היינו דלמא שזה דמי עיכול דקמרי מ' ו
 לענין איסורו בן לענין טומאה דכל כרזי שוא שלם שזכר בשליטתו

[illegible]

ראיה מכאן להתיר חטין שנמצאו בעוף בפסח משום דהוי עיכול כיון שהמה בעין דלא הוי עיכול. תו"ח: טו] רב האי. דא

דפ.

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ"י פ"ו מהלכות תמידין
ומוספין הלכה כ':
ב' ב מ"י פ"ו מהלכות מאכלות
אסורות הל' ה' ע"ש [נוש"ע]
י"ד סימן רל"ג עסקי' ד':
מ"א ג מ"י פט"ו מהל' מביאה
הל' א' טו"ש ע"ח"מ סימן
רל"ג עסקי' א':

מב ד ה מיי פ"ב מהלכות
מכירה הלכה טז עוש"ע
ח"מ סי' רכב ע"פ ד והו ספק
ומשביעין אותו שבוע' היסח:
בג ד מיי פ"ב מהלכות טומאת
אולתין הלכה ז'
בד ד מיי פ"ו מהלכות אסורי
מוצה הלכה יג'
בזה ח מיי פ"א מהל' כלים
הלכה ז'
בז ט מיי פ"ח מהלכות כלים
הלכה י'
בז י מיי פ"א שם הל' ז':

רבינו גרשום

שאלו כדורו שריון לא ימשיך
 אחרת עומד עובר מהם
 ואדשוש וכו' כל' דשתי
 הלאה הוו כבורים מד כרמי
 כבורים דפראו קאמרין דהו
 כבורים כלום דהו קאמרין
 דשתי עומד הוו פתי חזר הוו
 כבורים. ואנן ותי שתי הלאה
 דליתו חסמיה קלמבוח קא
 בעין ואו אמת דליתו עומד
 כן מה חסמ'א ש' כב דאדשוש
 קדם לשתי הלאה ותי הלא
 מהן מלא מלך מקום שם
 אמת הן ותי אכלי לוי מזה
 חסמיה חסמיה דהא שתי
 עומד הוו הלא שתי הלא
 כבורים הלכך עומד כן מה
 העושים ר' שתי שתי
 חסמיה כבורים לשתי הלאה
 שתי שתי'א כלל האמה
 מהן: ותי הלאה הנגז שריון
 א חסמ'א שריון. ותי שתי
 ותי הלאה מהן בקשרין
 ותי חסמ'א כן פית'א לוי
 דאמרין קרפ' לן קרובות
 דחברו ותי שתי הלאה חסמ'א
 ותי חסמ'א חסמ'א חסמ'א

[illegible]

(א) אולי צ"ל ובכה"ג הוו שפיר שמי הלחם ביכורים דאי קברת וכו'.

שיטה מקובצת

6] הצצה שריין. משמע דפירות האילן נמי תליא בשריותא דשתי הלחם והא דאמרין לעיל (מנחת) [נסכים] בכורים שהקריב קודם לעומר כשרים היינו בדיעבד דוקא. תר"ח: 3] שריין: 3] כי השרשה ושתי הלחם שרי השרשה דומיא דעומר. תר"ח: 4] תיבות ויש להן אונאה נמחק: 5] חטין

שְׁתָּא נִינְהוּ כו' גְּדוּלוּ יְהוָה
צִוְּהוּ שְׂרִיין אוֹתוֹם: (י) בְּקִרְקַע
הַמִּקְשָׁה (דף עא ע"א)
בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת וְאִמְרוּ רַחֲמָנָא
מְשׁוֹת טִמְאָה בְּלוּעָה אִין
שְׁהוֹת לְהַתְּעַבֵּל. וּמ"מ קִשָּׁה
הַקִּיָּא טִמְאָה וְחִזּוּר וְטִמְאָתוּ
א"נ מְשׁוֹם דְּהוּי כְּלִי וְאִין
כִּלְ תַּלְוִי הַכֹּל בְּרִאוֹת הָעֵין
עֵיכּוֹל בְּנִתְעַבְּרִי וּבְעֻצְמוֹת
בְּקִיָּא אִין וְלִדְבָּלָה אִין לְהַבִּיא
שֶׁשֶׁן שֶׁן שֶׁל:

(א) אולי ז"ל ובבשר שאמרינן דנחשב כמעוכל מיירי שראינו שנתעכלה ובעצמות וכו'.

וזה אמר רמא כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין אפי' פחות
מקדא אונאה חזרו. וכן שימור אונאה קאמרי אלא
אפילו ביטול מדין וכל דמכוס לממן פסוק המדה (ד. קט.) וצפיק
המוכר את הספינה (ב"ב ד' 5.) ויש לדקדק מכאן דמילתא דרשא איתמר
אפילו אקרקעו ומן ששמע פס"ד
אפילו דמכוס (ד. קט.) ודאמר אבא לוי
אמר ר' יוחנן דמי קאמרי ר' יוחנן

וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 בְּמִשְׁחָתָהּ לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 (ק): וְשֶׁקֶד מִדָּה שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 עֵפֶר אֵינִי מוֹכֵר לָךְ מִדָּה שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 כֹּל שְׂמוּאֵל יִכְנֶה הַמּוֹרֵד יִכְנֶה הַמּוֹרֵד יִכְנֶה הַמּוֹרֵד
 מִשְׁמַע לִי הַמֶּלֶךְ קִיִּים וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 שְׂמוּאֵל כִּי מִקֵּץ קִיִּים לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 זֶה מִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ כְּדִפְרִישִׁית אֵינִי
 הֵיטָב עֲמָנָה הֵיטָב שִׁיעוּרָהּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 שְׂמוּאֵל הֵשֹׁא מוֹכֵר לוֹ יוֹדֵעַ שֶׁשֶׁ
 אִם פָּחוֹת אִם יוֹסֵר אֵלֶּה לִּפְנֵי מֶלֶךְ
 שִׁיעוּרָהּ לִפְנֵי חֲשֹׁבֹן בֵּית כּוֹר מִלְּוֹמֶנֶס
 (ט) וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 בְּדִעֵי יִפְחוֹת חוֹדֵר בּוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 חוֹתוֹ בְּמֶלֶךְ שִׁיעוּרָהּ אֵלֶּה שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 פֶּלֶל שְׂמוּאֵל בְּכִפְיָהּ מִפְּרִיזָה בְּכִפְיָהּ
 הֵשֹׁא לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 בְּרִאשֹׁנָה מִכֵּן דִּמְיָ מִנְהַרְעָה בְּכִפְיָהּ
 לֹא יִפְחוֹר (בִּצִּי כֵּן) פֶּלֶל שְׂמוּאֵל לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 מִכֵּרִים וְהַקִּיָּה דִּכְךָ בֵּית הַדֵּי מִכֵּרִים
 לֹא בְּכִפְיָהּ מִשְׁמַע בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה הֵשֹׁא
 כִּי אֲמַלִּי לֹא הוּא בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה
 לִדִּין עוֹלָיִן עוֹמֶמֶתָן אֵלֶּה בְּכִפְיָהּ
 מִעֲשֵׂה אֵלֶּה בְּכִפְיָהּ וְעַד לֹא בְּכִפְיָהּ
 בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה וְהֵשֹׁא לֹא יִשְׁכַּח לְבָבוֹ
 בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה אֵלֶּה בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה
 בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה אֵלֶּה בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה
 בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה אֵלֶּה בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה
 הֵשֹׁא מִינִיָּה אֵלֶּה בְּכִפְיָהּ מִינִיָּה

דבֿלע הוצין וְקִבְּרִינָהוּ כִּפְיָהּ
 מִי הוּי עֵיבֹבֵל בִּו' מִימָה
 מִי גִרַע מִשְׁכָּלֵי שְׁגָלָה בְּחֵמֶה לִעֲלֵל
 דִּלְקֻטֵּן לֹא חִסְלֵה טוֹמְאָלִים טוֹמֹמֶת
 אֹחֲלִין וְאִי הוּי עֵיכֹל לֹא לִיטֻמָּו
 טוֹמֹמֶת אֹחֲלִין וְיֵשׁ לִימֹר שְׁאִי טוֹמֹמֶת
 אֹחֲלִין דְּחֵלּוּ בְּרֹאיהֶּ לְגֵר לֹא כִלְכֵּל
 וְהֵסֵם הִיּוּ חֵזַק אֲפִי לְגֵר אֲכֵל מוֹאֲזִים
 שְׁזַלְטוּ מִיָּקוּט וְטִוְרָה לֹא הִבְשָׁר
 וְטֻמְאָו אֵת הַעֲלָמוֹת אֲמִי שְׁפִיר דְּטוֹמֹמֶת
 מֵת לֹא מֵלִיךְ אֲכֵל עֵיכֵיכִי י"ו וְאִמִּי
 דִּהֲכֵל מִקֵּץ דְּבִשָׁר דְּרִיךְ הוּי עֵיכֹל
 וְכִפְ"ח דְּבִשְׁמוֹת (י"ג ע"ה) לְגֵר טוֹמֹמֶת
 שְׁזַלְט דְּג טוֹמֶה אֲסוּר בְּחִסְלֵה וְלֹא הוּי
 עֵיכֵיכִי וְיִתְכִין דְּג הֵא"ו דְּשִׁמְעִי טוֹמֹמֶת
 י"ט דְּלֹפְשִׁי טוֹמֹמֶה לֹא מִפְּסִיטֵן עוֹד י"ז
 דִּהִיכֵל דִּלֵּךְ דְּרִיךְ בִּימֵת דְּרִיךְ הוּי עֵיכֹל
 טַפִּי מִתֵּהֵם דְּנִמְאָל בְּמַעֲשֵׂי וְאִמִּי דְּבִשָׁר
 י"ח דִּהִיכֵהוּ מִן וְיִמְיִי לֵה פִּדְקֵן
 בְּמֶלֶךְ דִּשְׁמַת (דף קס"ה) כִּמֵּה מִתְּשַׁהֵל
 בְּמַעֲשֵׂי נִפְשׁוֹת וְכִדְנִיטֵּן יֵשׁ חֲסִפּוֹל
 לֹאֹר וְתִשְׁכַּר וְצַעֲרוֹ בְּמַעֲשֵׂי נִמִּי קִלְמֵר
 דֵּהֵא מִימִית לֵה אֲכֵלֵשׁ שְׁאֲכֵל בְּשַׁר

המת ומה ומוטות על התקופה וי"י
 יס מעת לעת וכלל שהה מיייר א' נמי רבנן
 סור לא ליהוי עיכול ^(ז) מידי דהוה חלב
 ללא שום מחשבה וחור כתיובו של רב
 ריומה ^(ח) (פא.) ו' ששז שפיץ של תרומה
 וכללם לענין קצוץ עיכול ויטק' ה"ה חיים
 (דף קי.) רסן ^(ט) שר ^(י) תרומה ג' כמו
 כול צפ' בהמה המקשה (חולין עא.)
 עשקיין דלכל סמין לשקיעת החמה ומתוך
 שאלא נאעכל ולא נלעם צפיו כגון
 שלימין דקק רדיגס
 שלימין

[illegible]

(א) אולי 5"ל ובבשר שאמרינן דנחשב כמעוכל מי